

Geopolitikere spinner den arktiske jernbane som antirussisk

26. marts, 2018 – Nord-Syd-dimensionen af jernbanen fra det Arktiske Hav (Ishavet), Helsinki-Tallinn-tunnellen og Rail Baltica i områderne, der støder op til Rusland, har sendt nogle geopolitikere ud i et spin, hvor de foretrækker at se dette som en måde at isolere Rusland på og, i stedet for at gå igennem Rusland for at komme til Kina, da at gå uden om, både mod nord og syd. En artikel, »Poland And Sweden Are Building a `Baltic Ring'«, (Polen og Sverige bygger en 'Baltisk Ring'), skrevet af den Moskva-baserede, amerikanske geopolitiker Andrew Korybko den 23. marts, nævner endda Polens og Sveriges historie som 16. og 17. hundredetallets europæiske magter, for en genopståen som en antirussisk, nordisk blok.

Det er helt hen i vejret, eftersom den Nordlige Sejlroute hovedsageligt er et russisk projekt, i samarbejde med andre nationer. Desuden løber den Nye Silkevej til det Baltiske Hav (Østersøen) for det meste igennem Rusland fra Kina. Godstog ankommer regelmæssigt til den østlige, finske jernbaneby Kouvola, til den lettiske hovedstad Riga, og fra Chongqing, Kina, ankommer Soltoget til den litauiske havn Klaipeda. Når Belkomur-genvejen fra den Transsibiriske Jernbane snart bliver forlænget til Arkhangelsk, vil det også skabe en korridor til centrum af Finland.

Men hovedårsagen til, at Rusland ikke kan udelukkes af området omkring det Baltiske Hav, er, at det ikke vil være muligt at isolere den økonomiske virkning af områdets store by – Skt. Petersborg, Rusland, med et indbyggertal på 5,3 mio. Når tunnellen forbinder Helsinki og Tallinn, vil de to hovedstæder, sammen med Skt. Petersborg, danne det største

byområde i Nordeuropa omkring den Finske Bugt.

Den enorme infrastrukturudvikling i området omkring det Baltiske Hav vil styrke det Nye Paradigme snarere end en eller anden forældet geopolitik.

Foto: Engang i fremtiden vil en ekspresrejse fra Helsinki, Finland, til Tallinn, Estland, blot tage 30 min. via en tunnel under havet. Billede fra forundersøgelserne til byggeriet.

Ambitiøse finske initiativer vil opkoble den arktiske jernbane til Tyskland

26. marts, 2018 – Den finske regering annoncerede den 9. marts sin beslutning om at planlægge en arktisk jernbanelinje til Norges mest østlige beliggende by, Kirkenes, ved Barentshavet. Denne beslutning har afgjort denne jernbanelinjes rute, som flere norske havne og den russiske havn Murmansk har konkurreret om. Ruten fra Kirkenes vil åbne for adgang til et potentielt meget rigt område for minedrift i det nordlige Finland. Den vil løbe til Rovaniemi, der via jernbane er forbundet til resten af Finland. Jernbanen vil bringe hele Finland og Sverige i kontakt med den nordlige sejlroute, såvel som med de enorme energiprojekter i det arktiske område.

Den finske minister for transport og kommunikationer Anne Berner arbejder for en række projekter, der forbinder den nordlige sejlroute, gennem Finland, direkte med Centraleuropa og Tyskland. Hun arbejder aktivt for tunnelprojektet mellem den finske hovedstad, Helsinki, og den estiske hovedstad, Tallinn. Herfra findes projektet Rail Baltica som et af de ni

sovende EU-korridorprojekter (TEN-T), der forbinder hele Europa. Minister Berner er meget aktiv med at etablere kontakt med de relevante institutioner i Norge, Sverige og de Baltiske Stater, såvel som med de hjemlige oprindelige folk i området, hvor den arktiske jernbane (fra det Arktiske Hav) skal løbe. Berner var den finske regerings repræsentant ved Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Finland arbejder også for, at Sverige skaber en Botnisk Korridor i begge lande, på begge sider det Baltiske Hav (Østersøen). Den hesteskoformede jernbanekorridor vil, sammen med Helsinki-Tallinn-tunnelen, Rail Baltica og jernbanenettet i Danmark, Tyskland og Polen, fuldstændiggøre en Baltisk Ring omkring hele det Baltiske Hav.

I en rapport om Arktisk Hav-jernbanen (Arctic Ocean Railway) gøres det klart, at det er planen at arbejde sammen med Kina i hele det arktiske område. Et kapitel med overskriften, »Arktisk Hav-jernbanen er den del af det globale transportsystem« er visionært: »På en bredere skala er Arktisk Hav-jernbanen også forbundet til de førnævnte projekter, dvs., Rail Baltica og Helsinki-Tallinn-tunnelen. Arktisk Hav-jernbanen bør derfor ses som en del af det globale transportsystem ... Arktisk Hav-jernbanen ville forbinde det arktiske område og dets udstrakte naturlige resurser med både Finlands jernbanenet og – via Helsinki-Tallinn-tunnelen og Rail Baltica – med Centraleuropa og hinsides. Arktisk Hav-jernbanen ville give en alternativ rute for finsk eksport og import. En forbindelse til det Arktiske Havs dybe, isfrie havne ville åbne for en forbindelse til Atlanterhavet og Nordøstpassagen og herved på signifikant vis øge Finlands transportkapacitet og forbedre dets logistiske position og tilgængelighed. Takket være disse forbindelser, ville Finlands betydning som en nordeuropæisk transportrute vokse.«

Det Finske Transportagentur udgav sin [Arctic Ocean Railway Report](#) i år.

Tidligere er betydningen af Arktiske Hav-jernbanen blevet beskrevet i en tale for Schiller Institut-konferencen i Berlin, 25.-26. februar, 2012 af *EIR*'s Stockholm-korrespondent Ulf Sandmark, [»Man in the Arctic – But How?«](#), udgivet i *EIR*, 6. april, 2012.

Forsvarsministre fra Rusland og Finland opretter hotline

11. nov., 2017 – Forsvarsministrene fra Rusland og Finland meddelte i går, at de har oprettet en hotline mellem dem for at forhindre mulige hændelser til havs og i luften. »Med det formål at forhindre mulige hændelser til havs og i luften, har Ruslands nationale forsvarscenter og Finlands generalstab oprettet en direkte telefonlinje. Denne kommunikationskanal blev kommissioneret den 1. nov., 2017, og har opereret døgnet rundt«, sagde det Russiske Forsvarsministerium, rapporterer TASS.

Den finske forsvarsminister Jussi Niinistö sagde, at formålet er at sikre hurtig udveksling af information, hvis det bliver nødvendigt, iflg. den finske statslige Tv-kanal, YLE. »Linjen er ekstremt vigtig for at sikre, at der ikke opstår misforståelser«, sagde Niinistö. Ifølge det Finske Forsvarsministerium kom projektet i gang efter initiativ fra den finske side. »Dette indikerer, at vi ønsker at undgå misforståelser. Det viser også goodwill mellem den finske og russiske forsvarsadministration«, sagde Niinistö.

Foto: Finlands forsvarsminister, Jussi Niinistö.

Jernbanefragtrute mellem Finland og Kina åbnet

13. nov., 2017 – Med flere end 40 containere afgik et fragttog med destination Xi'an, Kina, fra Kouvola i det sydøstlige Finland den 10. nov. Det vil tage 17 dage at køre de 9.000 km over det eurasiske kontinent, hvor toget blandt andre lande vil passere igennem Rusland og Kasakhstan, før det når sin slutdestination i det nordvestlige Kina.

Varerne pakket i containerne er alle fremstillet i Finland og rangerer fra maskineri, tømmer, arbejdstøj og skibskomponenter, iflg. Jari Grönlund, driftschef for selskabet Unytrade. Unytrade, der blev stiftet i sommer, servicerer specielt den nyåbnede rute, sagde Grönlund, der mener, at den eneste jernbanerute, som forbinder de nordiske lande og Kina, vil åbne en ny kanal for at bringe flere nordiske produkter til nationer langs med ruten.

Olli-Pekka Hilmola, logistikprofessor ved Lappeenranta Teknologiske Universitet, sagde til den finske statskanal Yle, at en fast togforbindelse fra Kouvola til Kina ville være vigtigt for den finske økonomi. Li Zhao, assistent til generaldirektøren for Xi'an International Inland Port Investment & Development Group, forklarede, at varer ville blive videretransporteret til diverse markeder i Kina fra terminussen i Xi'an.

Ifølge planen vil i alt fem tog køre mellem Kouvola og Xi'an frem til årets slutning. Samtidig vil et tog afgå fra Xi'an til Kouvola hver uge. Li sagde, at turene kunne øges, hvis handelen går glat; forhåbentlig vil et tog med varer blive afsendt hver dag i en snarlig fremtid.

Foto: 10. nov., 2017: Fragttoget under en ceremoni for lancering af jernbaneruten i Kouvola, Finland.(Xinhua)

Kinas »Ét Bælte, én Vej« forbereder at åbne den arktiske korridor

3. juli, 2017 – I kølvandet på et møde mellem Kinas premierminister Li Keqiang og den finske premierminister Juha Sipilä den 27. juni i Dalian, Kina, under »Sommer Davos« Økonomiske Verdensforum, lovede begge ledere at styrke bilateralt samarbejde om arktiske anliggender.

Asia Times rapporterede, at Finland kom med et af de mest interessante forslag om en arktisk jernbanekorridor til €3 mia. (\$3.4 mia.), og som ville forbinde Nordeuropa med Kina og dybvandshavne i Ishavet. Ideen fremsattes af en gruppe finske akademikere og ledere af foretagender. Det ville forbinde byen Rovaniemi i det nordlige Finland med den norske havn i Kirkenes ved Barentshavet.

Ifølge den Arktiske Korridors webside, er den Arktiske Korridor et globalt, økonomisk område, såvel som en transport- og udviklingskorridor. Den forbinder Finland og Europa med Ishavets dybvandshavne, store områder for olie og gas, samt den vestlige ende af den Nordlige Søfartsrute. Projektet for den Arktiske Korridor befinder sig i begyndelsen af udviklingsstadiet.

De Nordiske Lande (Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige) har hidtil ikke været en del af Kinas Bælte & Vej Initiativ (BVI), selv om alle fem lande er stiftende medlemmer af den

BVI-relaterede Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Den 31. marts i år, rapporterede *The Diplomat*, besøgte Finlands udenrigsminister Kina og fremlagde konceptet med et projekt for en arktisk jernbanekorridor. Finland har formandsskabet for Arktisk Råd mellem 2017 og 2019.

Asia Times påpegede ligeledes, at Finland ikke er den eneste fremtidigt mulige placering for en hovedjernbane inden for Bælte & Vej. En anden kandidat er Letland. Med grænse til Rusland har Letland en veludviklet infrastruktur for godsforsendelse og jernbanegods, der daterer sig tilbage til Sovjettiden. Dette var en faktor, da Kina åbnede en 11.000 km lang godstransportrute mellem endestationen i Yiwu, Zhejiang-provinsen, og Riga, Letland, sidste november.

(Video fra 2014:)

Kinesiske økonomer foreslår Ét Bælt, én Vej, én Arktisk Cirkel

23. maj, 2017 – »Beijings strategi standser ikke ved bæltet og vejen«, sagde professor ved Tsinghua Universitet, Li Xiguang, den 20. maj på et forum i Hongkong, rapporterer *South China Morning Post* den 21. maj. »Strategiens fulde navn bliver 'Ét Bælt, én Vej, én Cirkel', og cirklen referer til den Arktiske Cirkel«, sagde Li. Selv om Kina ikke er en kyststat i Arktis, har de i de seneste år optrappet deres engagement i området, siger eksperter. Kina sikrede sig permanent observatørstatus i

Arktisk Råd i 2013 og er allerede involveret i arktisk udvikling, med aktier i russiske naturgasprojekter i Arktis gennem Silkevejsfonden. Flere end et halvt dusin forskningsmissioner er også blevet gennemført under regi af den Kinesiske Administration for Arktis og Antarktis. Kina definerer sig selv som en »nær-arktisk stat« og anser sig selv for at holde »hele menneskehedens nedarvede rigdom«.

En omfattende artikel i *The Diplomat* af Nangye Liu i Australien rapporterer om præsident Xis besøg i Finland i april, og om den kinesiske premierminister Wang Yangs deltagelse i det fjerde Internationale Arktiske Forum i slutningen af marts, som værende vejledende for Kinas interesse i arktisk udvikling. Præsident Xis besøg i Finland i sidste måned var en bestræbelse på at samle støtte til en større kinesisk rolle i Arktis, siger Li. Nangye Liu rapporterer, at Finland og Kina aftalte at samarbejde inden for arktisk marin industri, og selv om de nordiske lande (Danmark, Norge, Finland og Sverige) ikke er på Bælt & Vej, så er de medlemmer af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). »Ved at tilslutte sig AIIB bliver de fleste arktiske stater i stand til at samarbejde med Kinas Bælt & Vej-initiativ via denne platform«, siger Liu.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (venstre) sammen med Finlands præsident, Sauli Niinistö, under førstnævntes besøg i Finland, den 5. april, på sin vej til det historiske topmøde med præsident Donald Trump i USA, der fandt sted 6.-7. april.

Statsministre fra Norge og

Finland besvarer EIR's spørgsmål om konflikten med Rusland

København, 1. nov. 2016 – Følgende ordveksling fandt sted ved en pressekonference med de otte nordiske og baltiske statsministre, i sammenhæng med, at Nordisk Råd træder sammen i København, den 1. nov., 2016. En video vil blive udlagt på dette indlæg snarest.

EIR: Jeg vil gerne spørge om relationerne med Rusland, som er meget vigtige for de nordiske og baltiske lande. Den amerikanske professor Stephen Cohen ved New York Universitet i New York har kaldt situationen for potentielt værre end Cubakrisen (1962), og nogle af årsagerne hertil er, at der er nogle i Vesten, der afviser at tillade en multipolær verden. Hvordan kan de nordiske og baltiske lande deeskalere konflikten, der, hvis det ikke stoppes, kunne føre til verdenskrig, og ville tættere, økonomiske relationer være en del af denne deeskalering?

Norges statsminister Erna Solberg (partiet Høyre): Resumé, parafrase:

Det er vigtigt, at lande ikke overtræder international lov. Rusland garanterede Ukraines grænser i 1994, men de annekterede Krim, og de har militært personel i Østukraine. Gruppen af Normandiet 4 forsøger at deeskalere. Begge parter må levere i henhold til Minskaftalen. Små landes første forsvarslinje er international lov. Det er derfor, vi må stå fast på sanktionerne og håbe, at det vil øge Ruslands ønske om at samarbejde og levere mht. Minskaftalen.

Som vi drøftede på vores møde, så er der forskel på de spændinger, man føler i de baltiske lande (Baltikum: Estland, Letland, Litauen), i forhold til de nordiske lande (Norden:

Danmark, Norge Sverige, Island, Finland, samt Færøerne, Grønland og Åland). De nordiske lande har meget samarbejde med Rusland om fælles spørgsmål. Vi vil sikre, at vi har evnen til at forsvare os gennem NATO, men vi inviterer også Rusland til at være en del af vore militære aktiviteter som observatører. Nogen gange deltager de, andre gange ikke. Vi ønsker en dialog og at bevare Norden så normal som muligt, men vi kan ikke have en verden, hvor store lande blot afgør, hvad de vil gøre med deres naboer.

Den finske statsminister Juha Sipilä (Centerpartiet): 1. Vi må forblive forenet. 2. For at ophæve sanktionerne må Minskaftalerne opfyldes. 3. Midt i krisen må der være en dialog mellem os og Rusland.

Se Også:

[Nordisk Råd: EIR-interview med Erkki Tuomioja, Finlands fhv. udenrigsminister om at nedtrappe konflikten med Rusland.](#)

[Nordisk Råds møde: Interview med islandsk parlamentsmedlem Steingrímur J. Sigfússon: for Glass/Steagall-bankopdeling; tager afstand fra konfrontationspolitikken mod Rusland](#)

Foto: Den svenske statsminister Stefan Löfven, den finske statsminister Juha Sipilä, statsminister Lars Løkke Rasmussen, den norske statsminister Erna Solberg og den islandske socialminister Eygló Harðardóttir, da der onsdag var familiefoto inden mødet i forbindelse med Nordisk Råds 68. session i København. [Scanpix/Nikolai Linares]

Nordisk Råd: EIR-interview med Erkki Tuomioja, Finlands fhv. udenrigsminister, om at nedtrappe konflikten med Rusland.

København, 1. nov., 2016 – Erkki Tuomioja, tidligere finsk udenrigsminister og nuværende socialdemokratisk parlamentsmedlem, blev interviewet af *EIR* ved Nordisk Råds sammentræde i København den 1. nov., 2016. (I 2011, mens Tuomioja var udenrigsminister, havde han responderet på *EIR's* spørgsmål om faren for krig med Rusland).

Følgende er et resume af de vigtigste punkter:

Der er en masse krigslignende retorik i pressen i Sverige og Finland, jo, det inkluderer Rusland, men, hvis man ikke var velinformeret og blot læser den svenske og finske presse, skulle man tro, at Rusland står for at angribe disse lande, hvad dag, det skal være, hvilket er fuldstændig latterligt. Der er kun et lille skridt fra krigsretorik, og så til krig. Det baltiske område har været et område for opvisning af militær styrke, og vi må sørge for, at det ikke bliver et område for BRUGEN af militær styrke.

De fejltagelser, som Vesten har gjort mht. til Rusland, retfærdiggør ikke, at de overtræder international lov. Vi må analysere fortiden, for, at undgå fejltagelser i fremtiden er nødvendigt, for at vi kan komme ud af denne onde cirkel med konfrontation, og for en skridt-for-skridt tilbagevenden til normale relationer.

Som respons på et spørgsmål om deployering af NATO-tropper i Baltikum, Polen, Norge, missilforsvarssystemer osv.: Disse

deployeringer er forståelige ud fra historiske grunde, hvad enten de er velfunderede eller ej. Jeg tror ikke, de er bekymret over NATO-styrkerne, men de er bekymret over missilforsvaret, et globalt, strategisk spørgsmål.

Som svar på, hvordan vi kommer tilbage fra randen: Dæmp propagandaen og krigeriskheden ned på alle sider. Man behøver en meget mere realistisk fremgangsmåde, og at arbejde på et meget pragmatisk, konkret samarbejde. Til trods for denne retorik og voksende spændinger er mange sfærer ikke berørt, som Arktisk Råd, det europæiske Miljøråd (?) og den nordiske dimension. Det har ikke været i nogens interesse at introducere spændinger i dette pragmatiske samarbejde. Jeg tror ikke, vi endnu ser en tilbagevenden til en global, kold krig. For det første bliver krigen ikke global, fordi det meste af verden ikke ville gå med på nogen af siderne.

Mht. spørgsmålet om at droppe sanktioneerne og øge det økonomiske samarbejde: Der må være fremskridt i Minskaftalerne, hvilket ikke udelukkende er Ruslands skyld, der er også spørgsmål på den ukrainske side, men alle positive udviklinger bør mødes med en ophævelse eller en formindskelse af sanktioneerne. Krim-sanktioneerne vil forblive i den nærmeste fremtid. Under andre omstændigheder kan en løsning, acceptabel for alle, findes for Krim, men tiden er ikke inde til det nu.

Mht. debatten i Finland om disse ting: Selvfølgelig er der en debat. Der er en lille minoritet, der arbejder for et NATO-medlemskab. Men vi som et oppositionsparti støtter den måde, vores præsident har håndteret situationen.

NATO afviste forslag fra den finske præsident om overflyvning af Baltikum, afslører Putin

30. okt., 2016 – Under den åbne diskussion efter paneldiskussionen i Valdai-klubben, satte præsident Putin tingene på plads, efter at en af paneldeltagerne, tidligere finske præsident Tarja Halonen, rejste spørgsmålet om russiske flyvninger over Baltikum.

Putin fastslog, at det, NATO havde rapporteret som deres afvisning af »Putins forslag«, i realiteten var NATO's afvisning af et forslag, som han videreformidlede fra den finske præsident.

»Med hensyn til det, Tarja sagde om spørgsmålet om sikkerhed i området omkring Det baltiske Hav (Østersøen), må jeg minde jer om, at dette spørgsmål ikke kom frem på vores initiativ, men under mit besøg i Naantali, Finland, og på initiativ af hr. [Sauli] Niinisto, den finske præsident.

Grebet lige ud i luften anmodede han om, at russiske fly ikke flyver med deres transpondere [\[1\]](#) slået fra. For dem, der ikke er fortrolige med militære anliggender, kan jeg sige, at transpondere er instrumenter, der signalerer et flys lokalitet i luften. Hvis fly flyver med deres transpondere slået til, så øger det selvfølgelig sikkerheden i området over Det baltiske Hav. Det er sagens kendsgerninger. Jeg responderede dernæst omgående og bemærkede, at der for det første er langt flere flyvninger af NATO-fly i området, end af vore fly.

For det andet, så lovede jeg den finske præsident, at vi helt afgjort ville rejse dette spørgsmål med vore partnere ved det næstkommende Rusland/NATO Rådets møde. Jeg kan sige, at, det

gjorde vi. Resultatet var, at vore NATO-partnere afviste Putins forslag, som de sagde. Men, dette har intet med Putin at gøre. De afviste det forslag, der var stillet af hr. Niinisto, Finlands præsident ... «

Putin tilføjede, at der var komplicerede, militære dimensioner, og at »det Russiske Forsvarsministerium fandt en løsning, men vore NATO-kolleger afviste det. Så vær så venlig at rette jeres spørgsmål til NATO-hovedkvarteret i Bruxelles«.

Foto: Et amerikanske militært kampfly deltager i en NATO-luftpatruljeringsmission i nærheden af Estland.

[\[1\]](#) En **transponder** er et stykke elektronisk udstyr der, når den modtager et kodet signal, svarer tilbage på en bestemt måde. Navnet er en sammentrækning af transmitter og responder, altså sender og svarer, reagerer.(wiki)

NATO-Ruslands-Rådet skal mødes 13. juli – Putin til møde i Finland over flysikkerhed over Østersøen

2. juli 2016 – NATO-Ruslands-Rådet skal mødes den 13. juli, få dage efter afslutningen af NATO-topmødet [i Warszawa, Polen], for her at diskutere spørgsmål om flysikkerhed i luftrummet over Det baltiske Hav (Østersøen), samt andre eventuelle emner.

"I øjeblikket er spørgsmålet om flysikkerhed over Det baltiske Hav på dagsordenen for Rusland-NATO-Rådet, på niveau for permanente repræsentanter, og som er planlagt til den 13. juli 2016", sagde det Russiske Forsvarsministerium i en erklæring.

Reuters rapporterer, at forsvarsminister Sergei Shoigu også sagde, at Rusland vil begynde at arbejde på en række forholdsregler, der skal forbedre flysikkerheden over Det baltiske Hav, inkl. en forholdsregel, der ville kræve, at russiske militære fly flyver med tændte transponders. Dette kommer efter Putins møde med den finske præsident Sauli Niinisto i dennes sommerresidens i det sydlige Finland, i går. Niinisto kom med forslaget om transponders over Det baltiske Hav, og Putin svarede, at han ville beordre, at arbejdet på dette spørgsmål skulle begynde, idet han bemærkede, at NATO har dobbelt så mange flyvninger i dette område, som Rusland. Shoigus udtalelse reflekterer gennemførelsen af Putins direktiv.

Foto: Den finske præsident Sauli Niinisto hilser den russiske præsident Vladimir Putin velkommen på førstnævntes sommerresidens i Kultaranta i den sydvestlige, finske skærgård.

Sverige og Finland enige: De trues ikke af Rusland

25. juni 2016 – Hvis NATO har "genopdaget" sin kernemission pga. den angivelige trussel fra Rusland, så udfordrer Sverige og Finland denne idé, selv om deres ordlyd er relativt mild. Det endelige resultat af et todages topmøde mellem den svenske statsminister Stefan Löfven og den finske præsident Sauli

Niinistö i Finland, som sluttede den 20. juni, er, at de to lande aftalte et tættere militært samarbejde, men ikke i en formel alliance med hinanden eller i et NATO-medlemskab, rapporterer *Defense News* i går. »Vi vil fortsætte med at forbedre militært samarbejde med Finland. Vi har ingen ambitioner om, at dette skal udvikle sig til en forsvarsalliance, og det søger vi heller ikke«, sagde Löfven. Generelt var de to ledere enige om, at, alt imens sikkerhedsbilledet i det større baltiske område er destabiliseret, så udgør Rusland ikke en direkte sikkerhedstrussel for hverken Finland eller Sverige. ”Rusland udviser ingen konkret, klart mærkbar trussel mod vores sikkerhed”, sagde Niinistö. Denne situationsvurdering fra både Sverige og Finland, sagde Löfven, bidrager til Sveriges anskuelse, at medlemskab af NATO ikke er en mulighed for det alliancefri nordiske land på nuværende tidspunkt.

Foto: Den svenske statsminister Stefan Löfven og den finske præsident Sauli Niinistö under den udenrigs- og sikkerhedspolitiske konference Gullrandasamtalen.

Fire nordiske lande nu ansøgt om tilslutning til AIIB som grundlæggende medlemmer

31. marts 2015 – I kølvandet på Danmarks ansøgning om at blive grundlæggende medlem af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) den 29. marts fulgte Sverige og Finland den 30. marts efter; i morges ansøgte Norge ligeledes om optagelse, blot få timer før fristens udløb. Tallet er nu

oppe på 46 lande, der har ansøgt om optagelse i AIIB, inklusive de fire nordiske lande, samt Taiwan og Kirgisistan, der også var blandt de sidste til at melde sig.

Den svenske finansminister Magdalena Andersson meddelte beslutningen under en pressekonference holdt for den besøgende OECD generalsekretær Angel Gurría. Ministeren sagde, iflg. en minimalistisk notits i *Svenska Dagbladet*, at »det er godt for Sverige og svensk eksportindustri at være medlem ... Hvis man går med som grundlæggende medlem, har man større mulighed for at få indflydelse, f.eks. for at sikre, at investeringer er bæredygtige«, sagde hun.

Denne redegørelse og lignende små notitser i *Dagens Nyheter*, det største nyhedsagentur *TT* og en enkelt meddelelse i Sveriges statsfjernsyns nyheder i går aftes, er første gang, at regeringen eller et svensk medie har nævnt AIIB, til trods for en spærreild af meddelelser fra LaRouche-bevægelsen i Sverige i løbet af de seneste to uger.

Erklæringen fra det finske Finansministerium var meget kort: »Finland har til hensigt at deltage i forhandlinger om grundlæggelsen af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). AIIB er en ny, multilateral investeringsbank, der fokuserer på promovering af infrastrukturinvesteringer i Asien. Størstedelen af kapitalen kommer fra Asien.«

Erklæringen fra den norske regering, citeret af *Reuters* her til morgen, siger: »Norge er en betydelig bidrager til den globale indsats for udvikling, og ønsker at tilslutte sig lande fra Asien og andre dele af verden for at videreudvikle AIIB's struktur og mission ... 'Vi håber, lanceringen af AIIB vil føre til en reduktion af svælget i finansiering af infrastruktur'«, sagde udenrigsminister Børge Brende i samme erklæring.

Blandt den øvrige, sparsomme dækning af AIIB i Skandinavien dækkede *Reuters* Taiwans ansøgning, der ligeledes blev indgivet

i den sidste time, og som inkluderede en skose til USA: »Taiwan søgte at tilslutte sig den foreslåede udviklingsbank på trods af et historisk modsætningsforhold og manglende formelle, diplomatiske forbindelser mellem øen og Kina ... Banken ses som et betydeligt tilbageslag for USA's indsats for at udvide sin indflydelse i det asiatiske Stillehavsområde og afbalancere Kinas voksende, finansielle tyngde og hævde.«

Foto: Fire af de ialt fem nordiske lande har nu ansøgt om tilslutning til AIIB som grundlæggende medlem, idet Island er det femte nordiske land.

Finlands finansminister: Finsk NATO-medlemskab ville være risikabelt

23. mrs. 2015 – NATO-medlemskab er et varmt emne i Finland i disse dage, især i forbindelse med det kommende valg. Mens premierminister Alexander Stubb gentagne gange har udtalt sin egen støtte til finsk NATO-medlemskab, gav den finske finansminister Antti Rinne, i et finsk Tv-interview i weekenden, udtryk for stærk uenighed med dette synspunkt, rapporterer *Sputnik News*. »Det er efter min mening helt klart, at Finland på nuværende tidspunkt ikke bør ansøge om NATO-medlemskab. Det er min holdning, at et NATO-medlemskab ville udgøre en forøget risiko for vore udenrigs- og sikkerhedspolitik«, sagde han.

Den finske regering underskriver aftale om kernekraft med Rusland

22. september 2014 – Finland, hvis fire eksisterende kernereaktorer tilvejebringer næsten 30 % af landets elektricitet, og med endnu én under konstruktion, underskrev i sidste uge en aftale med Rusland om at varetage konstruktionen af en sjette reaktor.

Finlands kernekraftoperatør Fennovoima modtog regeringstilladelse d. 18. september til at bygge et nyt kernekraftanlæg med russiske Rosatom. Rosatom ejer 34 % af Fennovoima, idet de overtog aktier, der blev solgt af Tysklands E.ON i 2012. Som en reaktion på dette trak Finlands Grønne Ligaparti sig fra regeringskoalitionen, i henhold til Global Post. »Jeg føler mig tung om hjertet, og jeg er skuffet«, udtalte formand for Grønne Ligaparti Ville Niinistö til en pressekonference. »Dette handler om at vælge at investere i hjemlig, vedvarende energi ... eller at satse på et kernekraftprojekt ledet af Rosatom, der opererer under den russiske stats lovgivning.«

Imidlertid nyder den regerende koalition stadig flertal uden de Grønne. Idet han kaldte Fennovoima's projekt »meget vigtigt«, afviste premierminister Alexander Stubb de Grønnes indvendinger mod russisk involvering. »Jeg forstår betænkelighederne, men jeg ønsker at understrege, at vi vil handle i henhold til finske reguleringer«, sagde Stubb på en

pressekonference.

Regeringen godkendte forslaget med et afstemningsresultat på 10-7, og har sendt det videre til parlamentet, der skal stemme om det anden gang.

Finland forpligter sig fortsat til kernekraft.

Finland og Sverige forbedrer samarbejde med NATO

28. august 2014 – De nominelt militært neutrale stater, Sverige og Finland, står for at indgå i en »ny samarbejds kvalitet« med NATO med aftaler, der skal underskrives på NATO-topmødet i Wales den 4.-5. september. I et interview med den finske YLE Tv-kanal meddelte forsvarsminister Carl Haglund den planlagte underskrivelse af en sådan aftale i Wales. Et officielt dokument fra den finske regering taler imidlertid endnu kun om en hensigtserklæring, som ikke vil indebære, at landet vil levere tropper til NATO, eller tillade udstationering af alliancens tropper på finsk territorium, samt ville bevare landet neutralt. Det er dog blevet lækket, at Finland ville tilbyde logistisk støtte til NATO-styrker, som opererer i det baltiske område.

Aftalen er ikke uden opposition i Finland, selv i regeringen: Udenrigsminister Erkki Tuomioja har netop bekræftet på Facebook, at landets neutrale status ikke ville blive ændret, og at hverken Finlands eller Nordeuropas stabilitet som helhed ville forbedres, hvis NATO var udstationeret langs med landets grænser mod Rusland.

En ny aftale vil også blive underskrevet af Sverige, som, ulig Finland, iflg. en rapport i Svenska Dagbladet endda ville gå så langt som til at give NATO's hurtige indsatsstyrke lov til ophold og bevægelser på svensk territorium.

Obama rykker NATO nærmere en konfrontation med Rusland

27. marts 2014 – Trods påstande om det modsatte har præsident Obama, sammen med visse af sine europæiske allierede, rykket NATO nærmere en konfrontation med Rusland med sin rejse til Europa i denne uge. Obamas vice-nationale rådgiver Ben Rhodes sagde til reportere, der var med på præsidentens rejse til Rom i går, at USA, sammen med andre af sine NATO-allierede, vil øge styrkerne i Østeuropa som respons på Ruslands angivelige aggression imod Ukraine.

Selv om han var knap med detaljer mht. hvilken styrkeforøgelse man tænker på, sagde Rhodes, at idéen var at stille »en permanent tilstedeværelse til rådighed for at berolige vore allierede«. Han ville ikke sige, hvilke specifikke lande, der ville få yderligere amerikanske styrker, men iflg. *Associated Press* bemærkede han, at USA er særlig bekymret for Polen og de Baltiske stater. I Den britiske premierminister David Camerons erklæring til parlamentet i går lød der også et ekko af temaet om Polen og Baltikum.

»Vi bør gøre alt, vi kan, for at berolige Letland, Litauen og Estland og i Polen om, at vi virkelig tror på deres NATO-medlemskab og de garantier, vi har givet dem«, sagde han.

Og i Washington skyndte den britiske forsvarsminister Phillip Hammond sig at berolige sine værter om, at sidste års afstemning i Underhuset imod at gå i krig mod Syrien ikke betød, at Storbritannien havde mistet sin appetit på udenlandske militærinterventioner (som *The Telegraph* skriver det).

»Vi er fortsat fast besluttet på at spille vores rolle på verdensscenen og gøre det som partner og allieret til USA«, sagde han i går. I en tale på den britiske ambassade insisterede Hammond også på, at Vesten havde udelukket militæraktion imod Rusland, men bestemt ikke økonomisk krigsførelse.

»Vi har truffet en klar beslutning om, at den korrekte respons primært er diplomatisk, økonomisk og inden for energipolitik«, sagde han. »Den russiske økonomi er en akilleshæl. Kapital flygter ud af det russiske system som svar på de aktuelle begivenheder. Rusland er sårbar over for Vestens beslutninger om at investere i større energimæssig uafhængighed [for Europa] fra Rusland.«

Problemet er, naturligvis, at NATO faktisk ikke har den nødvendige konventionelle militærstyrke til at føre krig mod Rusland, hvilket betyder, at krig med sig bringer faren for en nuklear optrapning, selv om det ikke er alle, der vil indrømme det. »De begrænsede styrker på jorden i Europa er ikke beregnet til pludselig at sætte magt ind over for Rusland i løbet af nogle få dage«, sagde Anthony H. Cordesman, en militæranalytiker ved Center for Strategic and International Studies, til *New York Times*. »Grundlæggende set er det mest konstruktive, man kan gøre, ikke at skabe en sådan udfordring, at Rusland ville føle sig tvunget til at respondere.« Det er sandelig sandt, for hvem, der er fornuftig.

Alle disse rygter, der skaber frygt, som sættes i omløb om Rusland, har imidlertid forårsaget, at der er udbrudt en debat

i både Sverige og Finland om, hvorvidt disse to lande burde være medlemmer af NATO eller ej. En meningsmåling i Finland fandt, at flertallet af finnerne imidlertid foretrak en militær alliance med Sverige frem for at gå med i NATO. Debatten i Sverige om at tilslutte sig NATO har nået feberagtige højder, men meningsmålinger dér rapporterer, at flertallet af svenskere også er imod en tilslutning til NATO. Pensioneret general Gustav Hägglund, tidligere chef for Finlands forsvarsstyrker, sagde til *Defense News*, at, i et demokrati er det sundt at have en debat om landets fremtidige forsvarspolitik, men

»Jeg tror ikke, Rusland udgør en fare for Finland.«

Finland, som har en lang grænse mod Rusland, har en anden historie mht. Rusland end landene i Østeuropa.

»Rusland ville ikke vove at komme her«, sagde han. »De ville få en blodig næse, og det ved de«.

Foto: Obama inspicerer Roms Æresgarde